

DREYFUSIADI

Vanha yhdistyy uusimpaan — niin oli aina tsaarivallan käyttämissä riisto- ja vainoamismenetelmissä ja samoin on asia myös tasavaltaisella Venäjällä. Sitä poliittista vainoa, jonka kohteeksi bolshevikit ovat kansainvälisen vallankumouksellisen proletariaatin puolueena joutuneet, vastavallankumouksellinen porvaristo höyстää mitä inhottavimmilla parjauksilla ja lehdistön „rynnäköllä”, joka on täysin samaa laatua kuin Ranskan klerikaalisten ja monarkististen lehtien rynnäkö Dreyfusin jutun aikana.

Dreyfus on leimattava vakoilijaksi hinnalla millä hyvänsä! — se oli silloinen tunnus. Joku bolshevikeista on leimattava vakoilijaksi hinnalla millä hyvänsä! — tämä on nykyinen tunnus. Mitä halpamaisin parjaus, vilppi, törkeät valheet ja taidokas työskentely lukijain harhauttamiseksi — kaikkia näitä menetelmiä keltainen ja ylipäänsä porvarillinen lehdistö käyttää tavattoman ahkerasti. Ja se kaikki sulautuu yhteen hillittömän raivokkaaksi ulvonnaksi, josta on toisinaan vaikea erottaa ymmärrettäviä sanojakaan, saati sitten perusteluja.

Seuraavassa muutamia meidän uusimman tasavaltalaisen dreyfusiadimme menetelmistä. Aluksi „vedettiin esille” kolme tärkeintä „todistetta”: Jermolenko, 20 miljoonaa Kozlovskilla, Parvusin sotkeminen asiaan.

Seuraavana päivänä tärkein pogromilehti „Zhivoje Slovo” julkaisi jo kaksi „oikaisua” todeten, että bolshevikien „johtaja” ei ole lahjottu, vaan fanaatikko, ja supistaen 20 miljoonaa 20 tuhanteen. Toinen lehti puolestaan julisti Jermolenkon todistukset toisarvoisiksi.

Heinäkuun 6 päivän „Listok Pravdy” lehdessä me jo osoitimme Jermolenkon todistukset * täysin perättömiksi. On selvää, että kävi epämukavaksi viitata niihin.

* Ks. tätä osaa, ss. 147—152. *Toim.*

Samassa „Listok” lehdessä on julkaistu Kozlovskin kirje, jossa hän torjuu parjaukset. Parjauksen tultua torjutuksi 20.000.000 supistetaan 20.000:ksi,— taaskin „pyöreään” summaan täsmällisen asemesta!

Parvusta sotketaan asiaan, koetetaan aivan väen väkisin luoda jokin yhteys hänen ja bolshevikkien välille. Mutta todellisuudessa juuri bolshevikit sanoivat Parvusta luopioksi * jo geneveläisessä „Sotsial-Demokratissa”⁵², lausivat julki armottoman tuomionsa hänestä saksalaisena Plehanovina, sulkiivat kerta kaikkiaan ja ainiaaksi pois kaiken mahdollisuudenkin lähentyä mitenkään moisiin sosialishovinisteihin. Juuri bolshevikit Tukholmassa ruotsalaisten vasemmistososialistien osanotolla pidetyssä juhlakokouksessa⁵³ kieltäytyivät jyrkästi jopa päästämästä Parvusta sisälle missään ominaisuudessa, edes kutsuvieraanakaan, saatikka sitten keskustelemasta hänen kanssaan.

Ganecky hoiti liikeasioita ollen sen kauppayrityksen palveluksessa, johon Parvus osallistui. Kaupallinen ja rahallinen kirjeenvaihto tapahtui tietenkin sensuurin kautta ja oli kokonaisuudessaan täysin valvottavissa. Nämä liikeasiat yritetään nyt sotkea politiikkaan, vaikkei sitä millään tavoin todisteta!

Päädytään jopa sellaisiin naurettavuuksiin, että moititaan „Pravdaa” siitä, että saksalaiset sanomalehdet julkaisevat, toisinaan vääristeltyinä, Ruotsin ja kaikkien muiden maiden sosialistisille lehdille lähetettyjä „Pravdan” sähkösanomia (jotka luonnollisesti ovat myös käyneet läpi sensuurin ja ovat täydelleen sensuurin tiedossa)! Ikään kuin kirjoitusten lainaaminen tai tahalliset vääristelyt voitaisiin katsoa „Pravdan” syyksi!

Aito dreyfusiadi, valheen ja parjauksen sotaretki hillitömän poliittisen vihan pohjalla... Mutta kuinka likaisia täytyykään olla niiden lähteiden, jotka yrittävät korvata aatteiden taistelun parjausten levittämällä!

*Kirjoitettu
heinäkuun 6—7 (19—20) pnä 1917*

*Julkaistu ensi kerran v. 1925
IV Lenin-kokoelmassa*

*Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan*

* Ks. Teokset, 21. osa, ss. 418—419. *Toim.*